

χοντας ἦτοι Κριτῆς, ὅπῃ προκαθίσταται, ἔχει τὸν Σεκρετάριόν τε, ἢ γυν Καγκελιάριον, ἦτοι ἄ μουσικόν, καὶ τὰς Θεματίζομενὰς Ἀρχοντας εἰς ἀκρόασιν τῶν ὑποθέσεων, ἢ πράξιν, ἢ κρίσιν. καὶ ἀποφασίζει μὲν αὐτοδέσποτον ἐξουσίαν πάσας τὰς ὑποθέσεις, ὅπῃ εἰς τὸ κριτήριόν τε παρασείνεται.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι'.

Περὶ τῶν Πολιτικῶν νόμων τῆ Βασιλείας τῆ Ρ' ούσσιας.

Εἴως εἰς τὸν καιρὸν τῆ μεγάλης Πέψου οἱ Νόμοι τῆς Ρ' ούσσιας ἦσαν πολλὰ ὀλίγοι, καὶ αἱ ὑποθέσεις ἐκρίνοντο καὶ ἀποφασίζοντο κατὰ τινὰς συνηθείας παλαιὰς τῶν Ἀρχαίων Βασιλέων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ ἀπόφασις ἐγένετο κατὰ τὴν γνώμην τῆ Κριτῆ, ὡς ἡ γνώμη τῆ Κριτῆ ἦτον νόμος. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ταιούτων ἀποφάσεις καὶ κρίσεις ἐβλυνῶντο πολλὰ ἄτοπα, καὶ ἄδिका, ὁ μέγας Πέψος ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ καὶ τῆτο τὸ ἄτοπον.

Διότι ὅταν ἐσύσῃσε τὰ ἄνω ρηθούτα κριτήρια, ἐδιώρισε καὶ τὰς νόμους, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐκεῖ κριταὶ νὰ ἔχουσι νὰ κρίνουν, νὰ θεωρῶν καὶ νὰ ἀποφασίζων τὰς ὑποθέσεις καὶ διαφορὰς, ὅπῃ ἀνάγονται εἰς καθ' ἕκαστον ἀπὸ τὰ ρηθούτα κριτήρια. Ἀφ' οὗ ὁ ρηθείς Βασιλεὺς Πέψος ἔκαμε τὴν θελήσιν εἰς τὰ διάφορα Βασίλεια τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συμμα

Ἐκλογή
τῶν νό-
μων.

εἰς τὰ ἄλλα, ὅπῃ ἐσυνάξει, ἐπαιδείῃ, καὶ
ἔμαθι, καὶ ἐδιδάχθη διὰ μέσον τὴν πολιτικῆς καὶ
οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ τῆς νόμους τῶν ἄλλων
Βασιλέων, τῆς ὁποίας νόμους ἔχοντάς τας ἐγ-
γράφως εἰς ἄλλας διαλέκτους εἰς Λατινικῷ δη-
λαθῆ καὶ Ἑλληνικῷ, τῆς ἐμετάφρασεν εἰς τὴν
ἐντόπιον Ῥωσικῷ διάλεκτον, προσθέτωντας
τῆς Νόμους τῆ Ἰνδιανῶν, καὶ τῆς Νόμους τῆ με-
ταφρεσίων Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Ἀπὸ τὰ ὁποία ταῦτα νομικά καὶ ἀπὸ τῆς Ἀρ-
χαίας Νόμους τῶν προηγμένων καὶ προπατόρων
τῆ Βασιλείων τῆς Ῥωσίας, ἀπαύθισε καὶ ἐκλε-
ξε τῆς πλέον οἰκειότερας καὶ ἀρμοδιότερας πρὸς
τῆς ὑπηρεσίας, συνθέτωντας τας εἰς εἷα σῶμα,
καὶ ἐδιάταξεν, ὅτι εἰς τὸ ἐρχόμενον οἱ νέοι Ἀρ-
χοῦντες ναὶ ἔχουσι χρεὸς ναὶ σπουδάζουσιν αὐτάς
τῆς νόμους πρὸ τῆ ναὶ λάβουσιν ὄψιμασίας πο-
λιτικῆς τῆ Παλατίου, καὶ εἰμὴν ἠθέλων ἀμελή-
σῃ τὴν τοιαύτην σπουδὴν τῶν Νόμων καὶ τὴν Πο-
λιτικῆς, ἔθεσε νόμον, ὅτι ναὶ μὴ δύνασθαι ναὶ
φθάσεν εἰς πολιτικά ἀξιώματα καὶ ἡγεμονίας,
ἕως ὅπῃ ναὶ ἀποδείξουσι μετ' ἐγγραφον, ἐμμάρτυρον
καὶ μετ' ὄρκου βεβαιωμένῳ πίστιν καὶ ἀπόδειξιν
τῆ Διδασκάλου, ὅπῃ ἐδίδαξε τὴν καθ' εἷα. διὰ
τῆτο ἐσύστησε καὶ Ἀκαδημίας καὶ σχολεῖα κοινὰ καὶ
σπουδαστήρια εἰς τὴν Πεζέπολιν, εἰς τὴν Μόσχαν,
καὶ εἰς τὸ Κίεβον.

Σπουδὴ
εἰς τὰ
νομικά.

Τὸ λοιπὸν οἱ πολιτικοὶ νόμοι τῆς Ῥωσίας
εἶναι μία ἐκλογή ἀπὸ τῆς πολιτικῆς νόμους τῶν

Αὐτοῦ.

Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τῆς
 πολιτικῆς νόμος τῶν Βασιλείων τῆς Εὐρώπης, καὶ
 ἀπὸ ἄλλης ἰδίης νόμος Ἀρχαίης τῆς Ρ'υσσίας καὶ
 σωληθείας τῶν ἐκεῖ κριτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ διὰ τῆς
 Ἐκκλησιαστικῆς νόμος, ἔχει τῆς αὐτῆς ἰδίης
 μετὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, διότι αἰσῶν
 ὅπῃ ἔλαβον οἱ Ρ'ῦσσοι τὴν πίσιν καὶ τὴν Χριστια-
 νισμόν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ φυ-
 λάττωσι καὶ τὰ αὐτὰ δόγματα τῆς πίσιως, καὶ αὐ-
 τὰ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τὴν
 αὐτὴν Ἱεραρχίαν, καὶ σχεδὸν ὅλα ἀπαραλλάκτως
 τὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸτο ἔλα-
 βον τῆς τε Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς νόμος
 ἐκείνης, ὅπῃ ἐπολιτεύετο τὸ Βασίλειον καὶ
 ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἕως τὴν
 σήμερον πολιτεύεται καὶ διοικεῖται. ὅθεν καὶ ἡ
 Ρ'υσσία λοιπὸν πολιτεύεται κατὰ τῆς νόμος
 τῶν τε ἀρχαιοτέρων καὶ τῶν σημεινωῶν Βασιλείων
 τῆς Εὐρώπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Δυνάμεις, ἤγυν Στρατεύματα τῶ Βασιλείῃ τῆ Ρῶσ-
σίας, τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης.
Εἰσοδήματα τῶ αὐτῶ Βασιλείῃ. καὶ Ση-
μαῖαι, ἤγυν κοινῶς Ἄρμαι τῶ Βασι-
λείῃ, καὶ Τίτλοι τῶ Βασιλέων.

Σαλμ.
Λαμπ.

Αὐτὰς Ἐπαρχίας τὰς τόσον πλεσιοπρόχως
καὶ μεγάλας, ὅπῃ ἐξουσιάζει ἡ Βασιλεία
τῆς Ρῶσσίας, ἔχει τὴν δὲ κόλιαν διὰ τὰ συνά-
ζῃ καὶ μεγαλώτατα στρατεύματα. ἐπειδὴ καὶ εἰς διά-
σημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν τὸ τὸ βασιλεῖον
διώεται τὰ συγκροτήσῃ εἰς αὐτὴν μεγαλώτατον στρα-
τεύμα ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας, στρατεύμα
Τακτικὸν καὶ πεπαιδευμένον εἰς τὴν στρατιωτι-
κὴν τέχνην, συνθεμένον ἀναλόγως καὶ ἀπὸ Ἰπ-
πικὸν ἤγυν Καβαλαρίαν, καὶ ἀπὸ Πεζὸν.

ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐς τὸ Μερκέριον τῶ Φέβρουαρίου Μηνὸς 1750.
ἐν κεφαλαίῳ, Πεξοβέργον, ἤγυν Πεξέπο-
λις,

λις, σελίδι 58. δια λαμβάνει ὁ Ἰσορικός τὰ ἀκόλυθα διὰ τὰς δυνάμεις τῆς τῆ Βασιλεία. ἤγυν,, Ἀλλὰ τὸ Βασίλειον δὲν δὲ χαιρεῖται νὰ ἐξαπλώνει τὰς πραγματείας τε καὶ τὴν ἐξουσίαν τε ἕως καὶ εἰς τὰς πλέον μακρυνὰς τόπους, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται ἤγυν νὰ διαουθεντοῦν τὴν δόξαν τε μετὰ τριακόσιας ἢ καὶ τετρακόσιας χιλιάδας σφέατομα, ἔτοιμον εἰς κάθε χρείαν. ἔχει προσέτι καὶ ὑπὲρ τὰς τεσσάρων χιλιάδας Ναύτας μισθωτὰς εἰς εὐαν στόλον Ναυτικὸν ἤγυν Ἀρμάδαν, συσθεμενῶν ἀπὸ ὀγδοκῶντα καράβια τῆ Πολέμου ἢ Φεργάδας, ἔξω ἀπὸ τὰ κάτεργα καὶ ἄλλα ἑλαφρά πλεῖμενα, ἐξαπλώνει ἀκόμι καὶ τὴν θρησκείαν τε ἠγοῖσι τὴν δὲ σέβειαν μετὰ εὐα θαυμασίον τρόπον.

Ἀπαριθμῶνται δηλ. νὰ ἐπίσῳσαν καὶ νὰ ἐβαπτίσῳσαν τὸν παρελθόντα χρόνον 1749. ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες Τάρταροι καὶ ἄλλοι εἰδωλολάτραι, ὅπῃ κατοικῶσιν εἰς τὰς ὑρυχώρας Ἀνατολικῆς Ἐπαρχίας τῆς τῆ Βασιλεία. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συμπεραίνεται, ὅτι τὸ Ἱερατεῖον, ἤγυν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆ Ρ' οὐσσίας, ἀρχεῦνοι καὶ ἐπιμελεῖς, ἀφειδῶσι διαπάνης, ἤγυν δὲν ἀφυχῶσιν ἔξοδα διὰ νὰ σέβωσι σοφῶς καὶ ἐναρέτως Ἱεροκήρυκας εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς τόπους, ὅπῃ ἀκόμι δὲν ἐδέχθησαν τὴν δὲ σέβειαν, καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἢ εἰς Χριστὸν Πί-

σις δὲν ἐκηρύχθη ἀκόμι, ἢ ἕως τῆ νυκτὸς δὲν ἐπεξέσκησε νέον καρπὸν.

Ἐφ' ὅσον δὲ διὰ τὰς ἐπισήμας, μαθήσεις, σπουδὰς τῶν γραμμάτων, καὶ τῶν καλλιτεργεμνῶν τεχνῶν, εἶναι ὁμολογούμενον καὶ πασίδηλον, ὅτι ἄσήμερον οἱ Ρῆσοι δὲν παραχωρῶσι τὰ πρωτεύοντα εἰς ἕδεκάνου ἄλλο γένος ἢ Εὐρώπης, ὅτι αἱ Ἀκαδημίαι τῆ Ρῆσας γνωρίζον ἵσότημαι μετὰ τὰς Ἀκαδημίαις τῆ Ἑγγλιτέρρας, Φραντζας, καὶ Γερμανίας. ἰδὲ τὰ πλεῖστα εἰς τὸ ἀνωθεν Μερκῆριον, τυπωθῆναι εἰς Ἀΐαν Οὐλαύδας, καὶ Βενετίας.

Ἀπὸ τὸ ἀνωθεν σξάτμα τεσάρκοντα χιλιάδαις εἶναι διορισμένον διὰ τὸν Βασιλέα εἰς φύλαξιν τῶ ἰδίου ὑποκειμένου. ὅμως ὁ βασιλεὺς ἢ ἡ Βασίλισσα κρατεῖ σὺν ἑίτον τέτου μόνον διὰ σωματοφύλακας. καὶ τὸ ἐπίλοιπον τὸ σέλλει εἰς φύλαξιν τῶ εἰς τὰ σιώρα πολιτειῶν.

Ἐκτὸς τῶ ρηθέντος στρατεύματος, ἔχει εἰς καιρὸν χρείας ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδαις σξάτμα Ἰππικόν, Καζάκας δηλαδὴ καὶ Καλμέκας, γένος ἐπὶ τὸ αὐτὸ γνημνῶν δεχ' τὸν πόλεμον, καθὼς ἐφαίνη εἰς τὰς 1736, 37, 38, καὶ 1739. εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Οὐμανῶν, ὅπῃ ὁ φερίφημος Πείγκιπας τῶ Καλμέκων λεγόμενος Δονδρκόμπος, πόσιω φθορὰν ἔκαμιν εἰς τὰς Ταρτάρους Ναγαΐδες, καὶ εἰς τὰς Δόν-

Ρ' ΟΥΣΣΙ' ΑΣ. ΚΕΦ.ΙΑ' 277

Δόνσκιδες τῆς Αζακίς. ὡς φαίνεται εἰς τὴν Ἰσο-
εἶαν ἐκείνων τῆς Πολέμων.

Ὁ στόλος ἤγρου τῆς Καραβία τῆς Ἀρμάδας
τῆς Ρ'ουσσικῆς τὴν σήμερον συμποσῶνται ἕως
Ὀγδοῦντα μεγάλα Καραβία τῆς Πολέμων, ὅπῃ
τὸ καθ' ἑαυτὸν ἔχει ὀγδοῦντα, ἐννευῆντα καὶ ἑκατὸν
Καρύνια, ἤγρου Κομμάτια. τὰ Κάπεργα εἶναι ἕως
ἑκατὸν πενῶντα. πλὴν τῆς ἄλλων μικρῶν, τὰ ὅ-
ποῖα λέγονται Μπεργαντίνια, Γαλαιώταις, Μπερ-
λαῦτα, καὶ ἄλλα ἔλα φορτώματα. καὶ ἔχει ἕως ἑ-
ξῶντα χιλιάδαις σξάτσμα διαρισμένον διὰ τὸ
ναυτικὸν Πόλεμον, ὅπῃ ἀρματώνει ὅλα τὰ κα-
ράβια αὐτά. ἡ δυνάμις ταύτης τῆς Ἀρμάδας
ἐφαῖν ἐναντίον εἰς τὰς Σφέτζες εἰς τὰς 1719.
εἰς τὸν καιρὸν τῆς μεγάλης Πέξης, ὅπῃ τὰς ἑκα-
τατζάκισε. καὶ εἰς τὰς 1736. 37. 38. 39. εἰς
τὴν Μαιώτιδα Λίμνην ἐναντίον εἰς τὴν Ἀρμά-
δαν τῆς Τέρκε ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῆς Καπιταν
πασσιᾶ, ὡς φαίνεται εἰς ἐκείνῃ τὴν Ἰσορίαν.
Ἡ Ρ'ηθεῖα Ρ'ουσσικὴ Ἀρμάδα φυλάττει τὴν αὐ-
τὴν Ναυτικὴν καὶ πολεμικὴν τέχνην, ὅπῃ ἔχουσι
τὴν σήμερον τὰ ἄλλα Βασίλεια τῆς Εὐρώπης, ἤ-
γρου Ἐγγλέζοι, Φραντζέζοι καὶ ἄλλοι. καὶ ταῦτα
μὲν ἀρκεῖ ἕως τῆς διαξηραῆς καὶ θαλάσσης σξά-
τιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ρ'ουσσίας.

Σελμ.
Λαμπ.

Εισοδήματα τῆ Βασιλείας.

ΤΑ διωρισμένα εισοδήματα τῆ Βασιλείας τῆς
 Ρ' ρωσίας συμποσῶνται ἕως τελευτῆς πρώτης
 μυριάδας Ρ' ἑμπλίας τῷ χρόνῳ. τὰ ὅποια σωμαζον
 ἀπὸ τὰ διωρισμένα δασύματα τῆς πολιτειῶν, ἀ-
 πὸ τὰ Κεμέρκια, ἀπὸ τὰ μονοπελία, καὶ ἀπὸ
 τὰς πραγματείας τῆς Γενναϊκῶν, ὅπῃ σωμαζει
 ἡ Βασιλεία ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας τῆς Σιβηρίας,
 ἔξω ἀπὸ ἄλλα πολλὰ, ὅπῃ σωμαζονται ἀπὸ
 ταῖς Ταβέρναις, ὅπῃ πελῶσι τὴν Ρ' ακίω καὶ
 τὴν Μπίραν. ἀπὸ τὰς λεξέας. ἀπὸ τὰ κεμέρ-
 κια τῆ Ἀρχαγγέλια. ἀπὸ τὸν χαβιάρλιω τῆ Ἀ-
 στραχανία, ἀπὸ τὰς πραγματείας τῆς Περσίας
 καὶ τῆς Ἀρμυρίων εἰς ταύτην τὴν πόλιν. καὶ ἀ-
 πὸ ἄλλα παρόμοια. τὰ ὅποια δεῖ νὰ γραφῶσιν
 εἰς τὸν βιβλίον, ἔπρεπε νὰ χηματίσω εἰς ὅλο-
 κληρον βιβλίον. λέγω δὲ μόνον τῆτο, ὅτι καὶ τὴν
 διήγησιν τῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη περιηγητῶν,
 τῆτο τὸ Βασίλειον μετὰ τὴν μέθοδον, ὅπῃ φυ-
 λάττει εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἰακωσίας, εἶναι ὑ-
 πέρπλετον εἰς τὰ εισοδήματα, καὶ ἔτι εἰς ὅλα
 τὰ συστατικά μιᾶς τοιαύτης Μοναρχίας. ὅθεν
 πάντοτε ὑπάγει εἰς αὐξήσιν εἰς ὅλα τὰ χρήσι-
 μα τῆς Βασιλείας.

Σημαῖαι, ἤγυν κοινῶς Ἀρμαὶ τῆ Βασιλείαι
 καὶ Τίτλοι πῶν Βασιλέων.

Αἱ Σημαῖαι τῆς Ρ' οὐσσίας παρασαίνονται με-
 εῖω Ἀετὸν μαῦρον μετὰ τὰς πτέρυγας ἀ-
 νοικτὰς καὶ μετὰ τὸ σπαθίον γυμνόν, χηματισ-
 μένος δηλαδὴ ὁ Ἀετὸς εἰς εῖω χρυσῆν ἐπίπε-
 δον, ἔχει εἰς τὸ σῆθος εῖω κόκκινον Σκῆδον
 ἤγυν ἀσπίδα, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐντετυ-
 πωμένος ὁ Μιχαὴλ Ἀρχάγγελος ἐπάνω εἰς
 ἄλογον, ὅπερ πολυμεῖ μετὰ τὸν δράκοντα· ἐπά-
 να εἰς τὴν κεφαλὴν τῆ Ἀετῆ φαίνονται τρεῖς
 Κορώναις, αἱ ὁποῖαι παρασαίνουσι τὰ τρία Βα-
 σίλεια, τῆς Μοχοβίας δηλαδὴ, τῆ Καζανίαι
 καὶ Ἀσραχανίαι. εἰς τῆτον λοιπὸν τὸν τρόπον
 εἶναι χηματισμένη ἡ Βασιλικὴ σφραγίδα, ἡ
 Ἀρμα, καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον εἰς τὰ στρα-
 τιωτικὰ Φλάμπυρα, καὶ εἰς ἄλλα βασιλικά ση-
 μεῖα. Οἱ Τίτλοι πῶν βασιλέων Ρ' οὐσσίας πρῶ-
 τον ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆ μεγάλης Πέτραι, ἐ-
 γράφοντο καὶ ἐπερφέροντο εἰς τῆτον τὸν τρόπον.
 ἤγυν, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς πάσης Ρ' οὐ-
 σίας, μέγας Δέκας τῆ Βολοδυμίρ, ὁ Μόχας,
 τῆ Νοβογορόδ, Βασιλεὺς τῆ Καζαν, καὶ Ἀσρα-
 χαῦ, Δεσπότης τῆ Πλεσκόβ, Δέκας τῆ Σμολέ-
 σκας, καὶ καθεξῆς ἐπαριθμῶντο ὅλαις ἡ Ἐπαρ-
 χίας, ὅπερ ἔχουσιαζε κατὰ τὸν Τίτλον ἐκάστης,
 πολυλογία ὅπερ εἰς τὸν Ἡρώα Πέτρον ἐπερξέ-

Τίτλοι
 τῶν Βα-
 σιλέων.

νῆσων ἀηδείων. ὅθεν ἐδιώρισε δεῖν νὰ γράψωσι ἔτις, τὸ Αὐτοκράτωρ πάσης Ρῥασίας, μόνον . εἰς δὲ τὰς ἀναφορὰς νὰ λέγῃται, πρὸς τὴν ἡμετέραν Θειοσεβεσάτῃν καὶ Γαλιωτοσάτῃν βασιλείαν . καὶ ἡ ὑπογραφή, νὰ εἶναι, ὑπήκοος πίσις, Οἰδεύας, ἀντί τῶ σκλάβος, ὅπῃ ἔγραφον πρότερον .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β' .

Θρησκεία τῶν Ἐγκατοίκων τῆς Ρῥασίας .

Εἰς τὴν Ρῥασίαν κοινῶς εἰς ἀπάσας τὰς Πόλεις καὶ Ἐπαρχίας οἱ ἐγκατοικοὶ εἶναι Ὀρθόδοξοὶ Χριστιανοί, καὶ φυλάττουσι μὲ ἀκραν δὺλάθειαν καὶ σέβας τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ὁσεβῆς πίσιως κατὰ τὰς ὅρας καὶ Κανόνας τῶν Ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῶν ἑπτὰ Συνοδῶν, κατὰ τὰς παραδόσεις καὶ διαταγὰς τῶν Ἀποστόλων, καὶ κατὰ τὴν Διδασκαλίαν τῶν Ἀγίων πατέρων τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας . ὡς φαίνεται ἡ Ὀρθόδοξος Ὁμολογία τῆς Πίσιως μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν Σλαβονικὴν, ἡ γουρ Ἰλλυρικὴν διάλεκτον, καὶ τυπωθεῖσα πολλάκις εἰς Μόσχαν, καὶ Πετζέρσκιον ἀπαραλλάκτως ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐλλυρικῆς, ἡτις ἐκυρώθη παρὰ τῆς ἐν Μολδαυίᾳ Συνοδῆς, καὶ τῶν τεσσάρων Πατριάρχων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς φαίνονται αἱ αὐτῶν ὑπογραφαὶ εἰς τὸ αὐτό

αὐτὸ βιβλίον τυπωθῆναι εἰς βλαχίαν τε καὶ Λεί-
 φιαν. Ὁ Συγγραφεὺς δὲ ταύτης τῆς Ὀρθοδόξης
 Ὁμολογίας γνωρίζεται ὁ σοφώτατος Πέτρος
 Μογίλας ὁ Μητροπολίτης Κιοβίας, καὶ εἰς τῷ-
 πο μάλιστα καυχᾶται ἡ Ρ'ουσία, ἔξαιρέτως ἡ
 Κιοβία. πρὸς τέτοις πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικά
 βιβλία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τὰ τε χρησι-
 μίζοντα εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν,
 καὶ τε Θεολογικὰ τῶν πατέρων, καὶ εἴτι ἄλλο ἀναγ-
 καῖον πρὸς σύσασιν, καὶ ὑπεράσισιν τῶν δογμα-
 τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὅλα λέγω ἐ-
 μεταφράσθησαν ἐκ τῆς Ἑλληνίδος εἰς τὴν Ἰλ-
 ρικὴν διάλεκτον, χρησιμίζοντα εἰς τε τὰς ἐν Μο-
 χοβία Ἐκκλησίας καὶ Χριστιανούς, καὶ εἴτι εἰς τὰς
 τῆς Σερβίας, Μπόσνας, Βελγαρίας καὶ Δαλμα-
 τίας Χριστιανούς, ὁ ὁποῖοι δογματίζουσι τὰ τῆς
 Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰσηλθὼν ἡ κήρυξις
 τῆς Εὐαγγελίας, καὶ ἡ Χριστιανικὴ πίσις εἰς τὴν
 Ρ'ουσίαν πρὸς τὸ τέλος τῆς δεκάτης αἰῶνος, δηλ. κα-
 τὰ τὸ 989. ἔτος τὸ σωτήριον, εἰς τὸν καιρὸν τῆς
 Βολοδυμῆρα μεγάλης Δικῆς τῆς Μοσχοβίας. ὁ
 ὁποῖος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τῆς
 Βασιλέως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείας τῆς
 Πορφυρογεννήτης ἡ ὁποία διδάξασα καὶ κατηχί-
 σασα τὸν ἄνδρα τῆς εἰς τὴν εἰς χριστὸν πίσιν,
 τὸν ἐπέστρεψε καὶ ἔγινε Χριστιανός, ὅστις ὠνομάθη
 καὶ Ἀπόστολος τῆς Ρ'ουσίας. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν
 ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπέμψεν Ἱερο-
 κήρυ-

κήρυκας εἰς τὴν Ρῆσσίαν, οἱ ὅποιοι ἐπέστρεψαν πολὺ πλῆθος· ὥστε μὲ τὸν καιρὸν ὅλον τὸ Βασίλειον ἐγένετο χριστιανοί· καὶ ὡσανὺ ὅπερ ἔλαβον τὴν πίσιν παρὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, φυλάττεισιν ἀπαράλλακτα καὶ τὰ αὐτῆς δόγματα, καὶ Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις· ἔτι τὰς ἄλλας θρησκείας, ὅπερ σώζονται ἔτι εἰς τὸ Βασίλειον, ὁμίλησα περὶ τῶν ἐκείνων τὰς Ἐπαρχίας, ὅπερ κατοικῶσιν οἱ λαοὶ ἐκείνων· τὰς ὁποίας ὑπόταξαν ὑστερον οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρῆσσίας· καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ περὶ τῆς Πίστεως τῶν Ρῆσσῶν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Γ'.

Περὶ τῆς Χρονολογίας τῶν Δεκάων, Βασιλέων, καὶ Ἀυτοκρατόρων τῆς Ρῆσσίας, καθὸ ἐδέχθησαν τὸν θρόνον μέχρι τῆς νυνὶ Βασιλεύουσας Ἐλισάβετ.

Ἰωάννης
Ἰωάννο-
βικ Νε-
σεστρά-
νυϊς κς τ
βίον τῶ
Πέτρος·
ἀξιόπι-
στος Ἰσο-
ρικός Ἀρ-
χόντας
Ρῆσσίας.

Ἐπιτὰ πό
Χειρῶν.

861. Ὁ μὲν Βασιλεὺς πρῶτος ἐχρημάτισε Πείγκιπα καὶ Δέκας τῆς Νοβογαρδίας.

880. Ὁ Ἰγῶρ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ ὅποιος ἐκατόρθωσε πολλὰς νίκαις πρὸς τὸ μέρος τῆς Βορυσθύνης, ἔμεινε διάδοχος τε.

943. Ὁ Ἰβατοσλάος, ἢ Σπεντοσάβλος ὁ αὐτῶν ἔμεινε διάδοχος ὑπὸ τῶν ἀναξοφλῶν καὶ διοί-